

Štvrtok 11. január 2018

Piesne: ES č. 57, 37

Text: Mk 10, 13 – 16

„13Prinášali k nemu deti, aby sa ich dotýkal; ale učeníci im dohovárali. 14Keď to Ježiš videl, namrzal sa a povedal im: Dovoľte deťom prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie. 15Veru vám hovorím: Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, nikdy nevojde doň. 16A bral ich do náručia, kládol ruky na ne a požehnával ich.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V posledných dňoch sa stále viac a viac odborníkov zaoberá ľudským správaním. A často to porovnávajú so správaním dnešnej vyvinutej umelej inteligencie. Nemecký filozof Dr. Metzinger hovorí, že umelá inteligencia môže mať vyššiu mieru sebakontroly, ako máme my ľudia. Hovorí: „Vo svete vedy nie je slobodná vôľa človeka samozrejmosťou. Niektorí vedci tvrdia, že ide o ilúziu. Iní hovoria, že slobodná vôľa neexistuje a všetko je iba následkom prechádzajúcich udalostí.“ My ako veriaci ľudia v Krista môžeme potvrdiť tieto slová aj na základne dnešných slov z Písma a povedať: „Vďaka Bohu, že sme stvorení ako slobodní ľudia so slobodnou vôľou.“ V texte čítame, že už aj učeníci ako vtedajší obyčajní ľudia, ktorí sa rozhodli pre život s Kristom, často zlyhávali. Sami dohovárali iným ľuďom – rodičom, aby sa nezdržiavali so svojimi deťmi v prítomnosti Ježiša. Mysleli si, že Ježiš potrebuje pokoj, aby mohol pomáhať starším ľuďom. Učiť ich, uzdravovať a mnoho iného. Aj títo ľudia zlyhali rovnako, ako my dnes často zlyhávame vo výchove našich detí a mladej generácie. Tí rodičia sa zo svojej slobodnej vôle rozhodli priniesť svoje deti k Ježišovi na požehnanie. Lebo určite cítili, že je to potrebné a dôležité. Teda, my ľudia sme v správaní často nevyspytateľní. Na základe toho, čo sme zažili a čo nás v posledných dňoch či rokoch formovalo, vieme alebo nevieme posúdiť určité situácie. Aj učeníci si mysleli a boli presvedčení, že deti sú pre

Ježiša nepodstatné, veď On prišiel rozprávať o svojom Otcovi ľuďom, ktorí tomu aj budú rozumieť. Nie deťom, ktoré možno ešte ani nerozumejú, čo im človek hovorí. Ale Pán Ježiš to dáva na pravú mieru. Keďže máme slobodnú vôľu (nie sme žiadne stroje) a môžeme sa rozhodnúť, je dobré, ak sa rozhodneme pre Ježiša. Mali by sme prijať kráľovstvo Božie tak, ako to hovorí Ježiš – ako deti. Pretože dieťa dôveruje svojim rodičom, tak aj my by sme mali dôverovať svojmu nebeskému Otcovi: Pánu Bohu. Áno, môžeme sa slobodne rozhodnúť, ale nie je lepšie žiť požehnaný slobodný život s Bohom ako život neslobodný, ktorý sa stále snaží len o veci tohto sveta? Veď nie sme umelá inteligencia, ktorá síce už vie premýšľať, ale nevie cítiť a už vôbec nie je slobodná. Amen.

Modlitba:

Hospodine, ďakujeme Ti za nový deň, v ktorom sa k nám skláňaš vo svojej láske a milosti. Ďakujeme, že nás pozývaš do svojho kráľovstva. Dávaj nám, prosíme, svojho Ducha Svätého, aby sme Ťa dokázali nasledovať tak, ako deti nasledujú svojich rodičov. Amen.

Mgr. Michal Tekely, zborový kaplán v CZ ECAV Zemianske Kostol'any